

تو هنوز هم عقاب هستی

در تاریخ فوتبال ایران، کم‌تر بازیکنی توانسته است محبوبیتی در حد و اندازه‌های احمد رضا عابدزاده داشته باشد. سنگربانی که مثل بسیاری دیگر از چهره‌های سرشناس فوتبال ایران، غربانه از فوتبال جدا شد و سال‌ها طول کشید تا باشگاه پرسپولیس در جریان یک دیدار تدارکاتی با بایرن مونیخ، برای این اسطوره بازی خداحافظی برگزار کند. احمد هنوز هم، یک چهره فراموش‌نشده‌ی و یکی از محبوب‌ترین ستاره‌های تاریخ فوتبال ایران است. باورش سخت است که جام جهانی ۹۸ فرانسه، اولین و آخرین حضور این سنگربان بزرگ در جام جهانی بوده باشد.

آر بار هنوز

«منحصر به‌فرد بودن» اولین عبارتی است که درباره احمد رضا عابدزاده به خاطر می‌آوریم. دروازه‌بانی که شبیه هیچ‌کس دیگری نبود. ستاره‌ای که لباس‌هایی خاص می‌پوشید و در زمین، کار خودش را می‌کرد. مردی که با پشتک و وارو در جریان حساس‌ترین دقیق بازی، به تماشاگرها دلگرمی می‌داد و آمادگی‌اش را به رخ ستاره‌های

حریف می‌کشید. سنگربانی که با آن سیو تک‌دست در استرالیا، به تک‌تک ستاره‌های رقیب نشان داد که ایران روحیه‌اش را نخواهد باخت. احمد را با آن لیخندهای فراموش‌نشده‌ی به یاد می‌آوریم. با آدامس جویدن در زمین مسابقه، آن پروازهای بلند برای گرفتن توپ و آن حرکاتی که روحیه تیم رو به‌ر او از بین می‌برد. او برای تیم ملی و پرسپولیس، فراتر از یک دروازه‌بان بود. احمد، منبع انرژی و

روحیه تیم به شمار می‌رفت و همواره علیه فاجعه‌ای به‌نام ناامیدی مبارزه می‌کرد. البته با سطح خاصی از توانایی، می‌شود روی خط سر نوشت دروازه‌ها ایستاد، می‌شود در پی رانباخت می‌شود سوپر سیو داشت، می‌شود پنالتی گرفت و درخشید و تشویق‌شده و روی جلد روزنامه‌ها رفت اما برای احمد رضا شدن، نیاز به فرمول هر موزی است که تنها نسخه تاریخش را توی ژن‌های او کار گذاشته‌اند. پرواز را از یک جایی،

همه پرنده‌ها یاد می‌گیرند اما همیشه عده‌معدودی هستند که بلندتر می‌پرنند. احمد رضا یکی از آنها بود. مهم نیست که او سال‌ها بعد، پشت کانتیر یک رستوران در مثل قو، چه می‌کند. مهم است که او، میراثی فوق‌العاده برای همه دروازه‌بان‌های تیم ملی به‌اراز کادرفنی وقت تیم، اعتمادشان به او را از دست دادند و نتیجه این بی‌اعتمادی، نتیجه فاجعه‌بار جام ملت‌های ۲۰۰۰ بود. قبل از عقاب، کم‌تر پیش می‌آمد که پوستر یک دروازه‌بان این‌طور به‌درو و

در یک باشگاه اروپایی کرده است. افسوس که اهالی فوتبال ایران، اشتیاقی برای یاد گرفتن انگیزه و جاه‌طلبی از احمد رضا نشان نمی‌دهند اما حتما همه هم‌نسل‌های او، یادشان هست که عابدزاده چطور پس از سخت‌ترین و طاقت‌فرسای‌ترین تمرین‌های گروهی و وقتی مهره‌های دیگر رmqی برای تمرین کردن نداشتند، تازه تمرین‌های انفرادی‌اش را شروع می‌کرد.

محبوبیت زیاد، گاهی برای عابدزاده در دسر سزای هم‌شده. به خصوص در پرسپولیس، افرادی بودند که هرگز نمی‌توانستند چنین محبوبیتی را تحمل کنند. آنها دوست نداشتند توی استادبوم، کم‌تر از دروازه‌بان تیم تشویق شوند و این همان اتفاقی بود که در نهایت، جدایی احمد رضا از فوتبال را رقم زد. پس از آن اتفاق تلخ برای عابدزاده، اوضاع برای او دیگر مثل سابق نشد. البته که دعا‌های مردم اثر کرد و عقاب زنده ماند اما او دیگر در لباس تیم ملی ایران دیده نشد. احمد می‌توانست حداقل برای چند سال دیگر، در عضویت تیم ملی باشد اما کادرفنی وقت تیم، اعتمادشان به او را از دست دادند و نتیجه این بی‌اعتمادی، نتیجه فاجعه‌بار جام ملت‌های ۲۰۰۰ بود. قبل از عقاب، کم‌تر پیش می‌آمد که پوستر یک دروازه‌بان این‌طور به‌درو و

پرواز را از یک جایی، همه پرنده‌ها یاد می‌گیرند اما همیشه عده‌معدودی هستند که بلندتر می‌پرنند. احمد رضا یکی از آنها بود. مهم نیست که او سال‌ها بعد، پشت کانتیر یک رستوران در مثل قو، چه می‌کند. مهم است که او، میراثی فوق‌العاده برای همه دروازه‌بان‌های تیم ملی به‌جا گذاشته است

عابدزاده در این مرز، فقط خاطر ه‌هایش هستند. اینجا، طرح پیراهن‌های قدیمی‌اش را به تن گلرها کرده‌اند تا شاید جادوی نقش و نگار و خط و خطوط معجزه‌های را سر راه آنها قرار دهد. او یک گلر شگفت‌انگیز بود. مردی که به سختی تمرین می‌کرد تا در جریان هر مسابقه، در بهترین فرم ممکن قرار داشته باشد. مردی که وسط هیاهوی هر بازی نیز، به گرم کردن ادامه می‌داد و با مهارت‌ترین پنالتی‌ها، تیم ملی را در اوج آمادگی نگه می‌داشت. پایان دوران فوتبال احمد، می‌توانست باشکوه‌تر از این باشد اما ۱۹ سال قبل، عوارض یک جراحی سخت و البته شانه‌های یک حسادت آشکار، اجازه ندادند او فوتبال را با یک جام ملی و با یک حماسه باشگاهی ترک کند. با این وجود هنوز هم در تیم ملی، هیچ سنگر بانی به محبوبیت استثنایی عابدزاده نرسیده است. ستاره‌ای که راهش را از فوتبال جدا کرده و این روزها مشغول زندگی است اما هنوز در پای او در خیلی از خاطر‌های مهم تاریخ فوتبال، به چشم می‌خورد.

تک‌ستاره‌ها می‌توانند برای آینده این فوتبال مفید و موثر باشند. باید ببینیم که ما، هرگز یک سیستم سازمان‌یافته برای تربیت لژیونر هاوارسال آنها به لیگ‌های اروپایی نداشته‌ایم. لژیونرها نیز تنها با نبوغ خودشان رشد می‌کنند و به نقطه اوج می‌رسند. حالا یکی دیگر از همین بازیکن‌ها به لطف نبوغ و سخت‌کوشی خودش، به مرحله‌ای رسیده که می‌تواند برای یک باشگاه بزرگ‌تر به میدان برود. او برای سال‌ها به حضور فیکس و ثابت در لیگ روسیه خو گرفته اما شاید چالش بعدی، دشواری‌های زیادی در پی داشته باشد. آزمون برای تبدیل شدن به یک فوتبالیست بزرگ‌تر باید از استانداردهای فعلی‌اش عبور کند و خطوط قرمز

فوتبال ایران در شرایط فعلی، فاصله‌ای چشمگیر با این دو ستاره ندارند. ارزش مهدی طارمی و سامان قدوس در همین وسعایت، زیر سه میلیون یورو برآورد می‌شود و همه مهره‌های دیگر نیز در رده‌های پایین‌تر از این نفرات به چشم می‌خورند. بحران کرونا و مسائل مربوط به این ویروس، ممکن است روی آینده فوتبالی آزمون نیز تأثیر بگذارد. به ویژه در کشوری مثل ایتالیا، ممکن است خریدهای جدید فوتبال برای مدتی به تعویق بیفتند. با این وجود اگر عزم ناپولی برای خرید این بازیکن جدی باشد، فوتبال ایران پس از سال‌ها صاحب یک ستاره در سری آ خواهد شد. البته که روند انتقال ستاره‌های ایرانی به لیگ‌های معتبر، اصلا مثل کرووا این سریع نیست اما همین

درباره سردار آزمون، صحبت از پیشنهاد ۲۵ میلیون یورویی به‌زینت سن پترزبورگ می‌شود. البته هنوز هیچ پیشنهادی به صورت رسمی به باشگاه روسی نرسیده اما از ناپولی به عنوان جدی‌ترین مشتری این بازیکن نام برده می‌شود. اخیراً از وستهم و آتنلی نیز به عنوان مشتریان جدی این بازیکن در بازار نام برده شده اما به نظر می‌رسد ایتالیایی‌ها تمایل بیشتری به امضای قرارداد با این مهاجم دارند. سردار به سطحی از آمادگی در دوران فوتبالش رسیده که ماندن در روسیه، دیگر به او کمکی نخواهد کرد. شاید اگر او کمی زودتر خودش را از بند تیم‌های قربان بردی‌اف جدا می‌کرد، پیشرفت سریع‌تر و جذاب‌تری برای این فوتبالیست رقم می‌خورد. این اتفاق بالاخره رخ داد و آزمون به جای تیم‌های متوسط و درجه‌دو فوتبال روسیه، راهی باشگاه بزرگ و مدعی زینت شد. زوج او، یو، با خیلی زود شکل گرفت و زینت را در اوج قرار داد. شرایط سنی سردار، او را به مرآتو بیشتر از اروپا در معرض توجه قرار می‌دهد. او روزهای خوبی را با زینت در لیگ برتر روسیه و لیگ قهرمانان اروپا سپری کرده و حالا آماده می‌شود تا یک قرارداد بزرگ‌تر را به امضا برساند. امضای گرانتیمت‌ترین قرارداد تاریخ فوتبال ایران، برای جهانیش خوش‌یمن نبود اما شاید برای سردار، اوضاع کمی متفاوت باشد و او بتواند گلیم خودش را در یک لیگ بزرگ‌تر از آب بکشد. همه نفرات دیگر

بیاید. اولین آقای گل ایرانی تاریخ لیگ‌های اروپایی، بالاخره با یک پیشنهاد دلخواه از انگلیس روبرو و شد و به لیگ فوتبال محبوبش پیوست. دوران حضور در برایتون البته برای علیرضا انقدر ها هم خوش‌یمن نبوده است. او تا امروز مجموعاً دو گل برای برایتون به ثمر رسانده و انتظارات را برآورده نکرده است. به همین خاطر ارزش این بازیکن نیز در ترانسفرمارکت با سقوط روبرو شده است. این وسعایت برای جهانیش ارزش ۶۰نیم میلیون یورویی در نظر گرفته است. رقمی که یک سوم رقم پیوستن او به برایتون محسوب می‌شود. سقوط قیمت علیرضا در بازار، نتیجه دور ماندن او از ترکیب ثابت برایتون است. او در ترانسفرمارکت، دومین بازیکن گرانتیمت ایرانی به شمار می‌رود. رتبه اول این فهرست، در اختیار سردار آزمون بود. بازیکنی که البته بر حسب قیمت او نیز تحت تأثیر بحران کرونا قرار گرفته است. سردار در روزهای درخشش و گل‌زنی برای زینت، از نگاه ترانسفرمارکت ۱۸ میلیون یورو قیمت داشت اما این رقم حالا به ۱۴ میلیون یورو رسیده است. با این وجود به نظر می‌رسد آینده فوتبالی او، با رقم‌هایی سنگین‌تر از این رقم خواهد خورد.

باشگاه‌ها عبور کند و همه تیم‌ها، با آن موافق باشند. فوتبالیست‌ها به طور کلی، مقاومت بیشتری نسبت به سایرین مقابل ویروس کرونا دارند. چرا که آنها صاحب بدنی قدرتمند هستند و سیستم ایمنی قوی، کرونا را از بین می‌برد. از بین فوتبالیست‌های دچار شده به این ویروس مثل دیبالا و وروگانی و سایرین، تا امروز حتی یک مورد وخیم نیز گزارش نشده است. در نتیجه کرونا به طور کلی، تهدید برای همه فوتبالیست‌ها نیست. با این حال نمی‌توان ماجرا را به همین سادگی در نظر گرفت. هر فوتبالیست خانوادگی دارد که ممکن است یک فرد بیمار یا مسن نیز در آن حضور داشته باشد. اگر روگانی به تنهایی توانسته چند مهره یووره را بیمار کند، یک بازیکن در جریان یک بازی می‌تواند چندین بازیکن دیگر را به کرونا مبتلا کند و این بازیکن‌ها اگر خودشان وضعیت خوبی نداشته باشند، ممکن است ابتلای دیگران را رقم بزنند. برای باور

اینکه بازگشت فوتبال به همین سادگی رقم نمی‌خورد، باید به چندمساله مهم دیگر نیز توجه کنید. اول اینکه در صورت بازگشت رقابت‌های فوتبال، بازیکن‌ها باید دائماً سفر باشند اما این روزها همه پروازها لغو شده‌اند. در نتیجه امکان جابه‌جایی تیم‌ها بین شهرهای مختلف وجود ندارد. مساله بعدی، داستان تماشاگرها و ضررهای مالی است. طبیعتاً بازی در استادبوم‌های خالی، نتیجه خوبی برای هوادارها در پی نخواهد داشت. در نتیجه، به همین سادگی نمی‌توان حکم به بازگشت فوتبال داد. اگر شرایط عادی نشود، امکان برگزاری بازی‌های فوتبال نیز کاهش پیدا خواهد کرد و شاید این فصل کاملاً ناتمام بماند. بازگشت فوتبال در چنین شرایطی، یک ریسک بزرگ خواهد بود و احتمالاً نهادهای جهانی، به مقابله با آن می‌پردازند. پس ماجرا نمی‌تواند تنها به تصمیم یک باشگاه و یا یک مدیر وابسته باشد.

منهای فوتبال

کریمی مرخص شد

علیرضا کریمی آزادکار تیم ملی که زانویش را جراحی کرده، روز گذشته از بیمارستان مرخص شد. او در خصوص شرایط جسمانی‌اش بعد از عمل جراحی عنوان داشت: «تازه ۲۴ ساعت از جراحی می‌گذرد و پایم متورم است. بعد از ۱۰ روز مشخص می‌شود شرایط چگونه خواهد بود. دکترها از این عمل راضی بودند و امیدوارم عمل خوبی باشد. از بیمارستان مرخص شدم و در حال حاضر در خانه هستم.» نایب قهرمان وزن ۹۲ کیلوگرم کشتی آزاد جهان افزود: «۶ماه دیگر می‌توانم روی تشک بروم و برای حضور در مسابقات پیش‌رو، مشکلی ندارم. بعد از حدود دو ماه می‌توانم کار با وزنه را شروع کنم.» وی در مورد به تعویق افتادن المپیک نیز گفت: «واقعاً مشخص نبود پایم همراهی کند. ریاضت‌پار بود و دیگر به این شرایط عادت کرده بودم. خوشبختانه المپیک که به تعویق افتاد و از همین رو تصمیم گرفتم که این عمل جراحی را انجام دهم.» علیرضا کریمی چهار ماه پیش در مسابقات لیگ جهانی مصدوم شد. مصدومیت او به حدی بود که ممکن بود حتی المپیک را از دست بدهد.

پیشگامی تیراندازی در تمرینات آنلاین

باتوجه به شیوع ویروس کرونا در جهان و لغو کلیه اردوها و مسابقات داخلی و بین‌المللی، فدراسیون تیراندازی ایران برای حفظ آمادگی جسمانی و سلامت ورزشکاران با برنامه‌ریزی فراهم ساختن محیط تمرینی برای تیراندازان در منزل، شیوه جدید تمرین از راه دور (آنلاین) را توسط مربیان و کادرفنی از سیزدهم اسفندماه سال ۹۸ آغاز کرد. بر همین اساس باتوجه به اینکه ایران یکی از کشورهای بود که در شرایط اضطراری شیوع ویروس کرونا قرار داشت از این رو اکثر کشورهای دیگر در خصوص وضعیت این ویروس و نحوه آماده‌سازی تیم‌ها برای المپیک با مربیان کشورمان تماس گرفتند و ضمن تحسین و الگوبرداری از این کار ارزشمند مشاوره‌هایی از نحوه آماده‌سازی تیراندازان ایران دریافت کردند. در این بین پیشنهاد مسابقه آنلاین بین کشورها هم به‌وجود آمد اما با تعویق بازی‌های المپیک این مسابقات نیز به زمان آینده موکول شد. در حال حاضر بسیاری از تیراندازان جهان تمرینات خود را به صورت آنلاین در منزل انجام می‌دهند اما تیم تیراندازی ایران با هدایت کادرفنی از کشورهای پیشگام در این خصوص بود.

نظر سنجی برای لیگ وزنه برداری

هفته چهارم و فینال لیگ برتر وزنه برداری قرار بود بیستم اسفند برگزار شود اما به دلیل شیوع ویروس کرونا لغو شد. با توجه به اینکه هنوز امکان برگزاری مسابقات وجود ندارد و از طرفی ماه رمضان هم در پیش است، فدراسیون اقدام به نامه‌نگاری با تیم‌های شرکت‌کننده کرده است تا تکلیف هفته پایانی لیگ برتر مشخص شود. فدراسیون از تیم‌ها خواسته است نظر خود را اعلام کنند که هفته چهارم لیگ وزنه برگزار شود و یا اینکه با توجه نتایج سه هفته گذشته تیم‌های برتر معرفی شوند. بهداد سلیمی سرمربی تیم بازرگ ایران درباره اینکه چه پاسخی به فدراسیون داده است، گفت: «ما در سه هفته اول لیگ توانستیم فاصله خیلی خوبی از بقیه تیم‌های بگیریم بنابراین خیلی برای ما فرقی ندارد. از طرفی سلامتی ورزشکاران اولویت است بنابراین تصمیم را به خود فدراسیون محول کردیم.» فراز راهم‌رمزی سرمربی تیم ملی حفاری که رقابت نزدیکی با تیم دانشگاه آزاد برای کسب عنوان نایب قهرمانی دارد، گفت: «ما رقابت نزدیکی را با دانشگاه آزاد برای نایب قهرمانی داریم و تنها با فاصله ۱۲ امتیاز سوم هستیم اما اولویت برای ما سلامتی ورزشکاران است بنابراین در حالی که توانایی این رانداشیم که در هفته چهارم با دانشگاه آزاد برای نایب قهرمانی رقابت کنیم، اعلام کردیم تصمیم با خود فدراسیون است چون سلامتی ورزشکاران مهم‌تر است.» فدراسیون اگر لیگ برتر وزنه برداری را با همان سه هفته به پایان برساند، بهداد سلیمی در اولین تجربه مربگیری خود موفق می‌شود عنوان قهرمانی را به دست آورد.

اتفاق روز

درباره اظهار نظرهای متفاوت در مورد بازگشت لیگ‌ها

مدافعان و مخالفان بازگشت

دکمه تعطیلی فوتبال، با شیوع مرگبار ویروس کرونا فشار داده شده اما معلوم نیست ویروس، چه زمانی دستش را از روی این دکمه برمی‌دارد. این وضعیت عجیب و پیچیده، همچنان فصل فوتبال را در پلانتکلیفی نگه داشته است. نکته جالب در این مورد، اظهار نظر تیم‌ها در مورد ادامه مسابقات است. این اظهار نظر‌ها غالباً رابطه مستقیمی با جایگاه تیم‌ها در جدول رده‌بندی دارد. برای مثال در فوتبال ایتالیا، لاتزی یوپی‌ها صراحتاً دارند که فصل باید به هر قیمتی ادامه پیدا کند. لاتزی پشت سر یووه در جایگاه دوم جدول دیده می‌شود و یکی از شانس‌های مسلم قهرمانی به‌شمار می‌رود.

در نقطه مقابل برشا که در انتهای جدول قرار گرفته، تاکید دارد که مسابقه‌های فوتبال باید لغو شوند و هیچ دلیلی برای بازگشت فوتبال منطقی نیست. در واقع اظهار نظر هر فرد، رابطه مستقیمی با جایگاه تیم او در جدول دارد. در انگلیس نیز لیورپولی‌ها خواهان ادامه فصل هستند اما مالک وستهم که تیمش در رده‌های انتهایی قرار گرفته، دوست دارد که این فصل هر چه زودتر بدون پایان در نظر گرفته شود. با این موافقت و مخالفت‌های منفعت‌جویانه، بعیده به نظر می‌رسد که بتوان پایانی دقیق و درست را در مورد این فصل انتخاب کرد. به نظر می‌رسد تصمیم نهایی، باید از معبر همه